

המביא גם פרק ראשון גימין

עין משפט
נר מצודה

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְאֵל עַמִּי יִדּוּ מִגִּדְלָה וְיִתְּנוּ הַיֶּלֶד בְּזוֹנָה וְהַיֶּלֶדָּה מִכֹּר וּבֵין רִשְׁתּוֹ: וְאֵל ד 2
2. וְתִזְנֶה עָלָיו פִּלְגֶּשֶׁת וְתִלְךְ מֵאֲתוֹ אֶל בֵּית אָבִיו אֶל בֵּית לִחְסֵי יְהוָה וְתָהִי שֵׁם יָמִים אֶרְבָּעָה חֳדָשִׁים: שׁוֹמְטִים יט ב

גליון הש"ס

תוס' ד"ח אבר ר"י
וכו' אל תשמה אל גיל
בעצמם. נעמים אל גיל
כ"ל וכן הוא בירושלמי:
בא"ד ראין לשיטה. ע"י
סוטה ח ע"ב תד"ה
כחנה:

הנהגות הב"ח

(א) תום ד"ה ואי ענדת
וכו' דלאו אליצורה דידה
סמכין:

אמרת ואחי צעל ומערער מיפסיל:
לומר אם אמר מהי: **כפר מיסאי**.
שמה לעדים אם יקרא עליו ערער:
לדון ומאי קשוי ליה לה' אלעזר:
אלעזר **קמינו קמינו**. דר' אלעזר
לסיומא דמילתיה דר' ישמעאל:
מאסא לכאן. מבבל לאי: **דמסכא**
הסור. רזוי לסמך עליו: **ויטנו (אס)**
היכל. רשוי משהיין (כא) **כסלמא**
ומניחין נשותיהן עגונות ובעלים
ומפריהן עריסין שנקל בעיניהם ילדים
וילדות **שפס**. שמי תיבות כותבין
למה המקרא בלל שטרות: **כסלמא**
מילמלא דסליא בכסרא. לא חל הוה
סכר לה מדעמו: לחיי. כלומר שפיר
מוצית למימר דלאו בנרס רבה הוא:
וגמרא לא שמי ליה. הא גמרא
דנרס: יחק: **דאסביס מריה** עדי יחיי.
לגלות לו קוד לכוין דכרס הסקומים
על אמיחתם: וסוזה עליו פילגשו.
שפילגש בגבעה כמי. וסוזה סכרה
עליו: וסוזה **מלא לה**. כעברה:
גימא מלא לה. לקמיה מפרש:
ואשכחיה גרסי: גימא **מלא וסקידי**.
כדמפרש טעמא ואולי: גימא **בסוזה**
מקוס. ודרכי לה לשיד לא השער
למאן ליסכן כועלה ליעשות כרות
שפכה ומסוס דסכנתא הוא הקפיד
עליה ונרסה מפני אימתו: גימא
ערויט. כסמגיע זמן טעילה בפת
עירה והאי יראה לומר לא טעלה
ומשתמשו נדה: **שפיקות דמיס**.
כי הכא או פעמים שגורחת פסני
ויסולת כחאת הפסחת או "בגשר:
והגורל **שפס**. פעמים שמדלת
לאו מנבלת משחזקה מפני
אימתו והוא אינו ידע:
עשרהס. פירות שנאכל למחר:
עירבס. עירובי תאירות:

לחיי הא גמרא היא וגמרא
מריה על ידיה דכתיב² וזוהנה
י' יונתן אמר נימא מצא לה
הקב"ה א"ל עסיק בפילגש
הוא אומר יונתן בני כך הוא
אלו ואלו³ דברי אלהים חיים
רב יהודה זכוב בקערה ונימא
דאדמרי אורי ואורי בקערה
לעולם אל יטיל אדם אימה
עליה בעלה אימה יתירה
רב כל המטיל אימה יתירה
עריית ושפיכות דמים וחילול
אלוה דברים צריך אדם לומר
בתם הדליק את הגר צריך
לממרינהו

הענין הזה נראה שיש בו חידוש גדול. ומה שיש בו חידוש גדול, הוא שיש בו חידוש גדול. ומה שיש בו חידוש גדול, הוא שיש בו חידוש גדול.

דפריך התם הא גופא קשיא אמרת
י תחומין פי' בקונט' דרישא בעירובי
סמך מן הפסוק וכן משמע צפ' מי
רות אבל בעירובי תחומין אימא לאס':
השתא

דאי אחי בעל כו'. חבל אי	דאמר
כדעניא. דאך מי שאינו צרי	יזמנא
שם מקום: שלא תיוקק.	גט
והא איהו נמי כו'. ולאו מש	הכא:

ת מאי אי עבדת אהנית
מערער לא משגחנין ביה
באדם אחד שהביא גמ
ול אמר לו צריך אני לומר
נחתם או איני צריך אמר לו
אמר לו רבי מכפר נסיאי
דיך אתה לומר בפני נכתב
תיוקק לעדים לאחר שיצא
אלעאי אמר לו רבי והלא
לעלת בתחום ארץ ישראל
יותר מעכו ויתנן רבי מאיר
ישראל לגיטין ואפי' רבנן
דר"מ אלא בעכו דמרחקא
אי דמקרבא לא אמר לו
הואיל ויצא הדבר בדרוה
גמי שלא תיוקק לעדים
סיימוה קמיה שלח ליה ר'
סדא גיטין הבאים משם
לומר בפני נכתב ובפני
בר לפי שאין בקיאי לשמה
ברא והא רבה אית ליה
בעינן לקיימו וכיון דאיכא
תי מישכח שכחי אמר רב
לן דר' אביתר בר סמבא
איהו דשלח ליה לרב יהודה
משם לכאן הן קיימו בעצמן
יד בוונה והילדה מכרו בין
בלא שירטוט וא"ר יצחק
שלש אין כותבין כמתניתא
בין ארבע אין כותבין א"ל
א רבנן הוה דר' יצחק לאו

בשלמא מילתא דתליא בספר
דוד הא ר' אביתר הוא דאסכני
אביתר אמר זכוב מצא לה
יתר לאליהו א"ל מאי קא עב
מר אמר ליה אביתר בני כך
הכי ניכא ספיא קמי שמיא א"
הקפיד גימא מצא והקפיד אכ
ב מאיסותא וגימא סכנתא א
א פשיעותא אמר רב חסדא
תו שהרי פילגש בגבעה חמ
נות מישראל אמר רב יהודה א
הוא בא לידי שלש עבירות גיל
בר בר חנה הא דאמרי רבנן
שבת עם חשיכה עשרתם

(דברי שלום ואמת מלמד שפירסה)
ומיתה של מורה על שם שיש בו שם
דמגילה (ד"ר). אדפסא ושלם בד"ר
הוא ואי בנחמה מיייר יתור דלם כי ה
גל וייערה שפירסה נפולא פסולה
לשון וזעם ולשון מזון וא"ם ומגל
אחר וזעם דכחשי טבא אל פילגשי
ונגדיהם בפ' ק"ג (דף כה). שאין לה
שם ממך: ש"ש עבירות. כנדר
מים וחילול שם' היו פילגש
ש"ש

ספ"י בקונט' בצמה מדליקין (שנח דף
ספק חשיכה מערבין ומשני כאן בעיר
בעירוני תחומין מחמירין טפי שיש לה
פא אחר אלטרין סד"א ה"מ בעירוני

וַיִּשְׁמַע דָּבָרִי נִכְחַז מוֹעִיל בְּאִי וְהָאֵל (בג): בְּאֶרֶץ דְּלֹא אֲדִינּוּרָה (א) סְמִינָן בְּלֹא אֱמֶר בְּפִי נִכְחַז כְּתָם מִזִּי וְאֱמֶר סְמִינָן אֲדִינּוּרָה כְּדִאֲמִרִין

ואי עבדת אהו
 "דאי אחי בעי
 ברתניא ⁶ מעשה
 לפני רבי ישמעל
 בפני נכתב ובפני
 בני מדיחין אחת
 אני אמר לו
 ובפני נתתם שש
 נכנס לפניו רבי
 כפר סיסאי מ
 וקרובה לצפורי
 אומר עכו כחו
 לא פלגי עלייד
 אבל כפר סיט
 שתוק בני שתי
 יצא הא איהו
 קאמר ליה לא
 אביתר לרב
 לכאן אין צרי
 נתתם לימא ק
 והני גמירי ות
 דרבא אלא רב
 רביס דסלקי ו
 יוסף מאן לימ
 הוא ⁷ ועוד הא
 בני אדם העול
 י'יתנו (את) ה
 וישתו וכתב ל
 שתיס בותבין
 תנא שלש כוור
 אביי אמו כל
 ויחלל

גברא רבה הוה
לא שמעי ליה
עליו פילגשו ר
ואשכחיה ר' א
בנבעה ומאי ק
אומר א"ל ח"ו
הן זכוב מצא ול
באותו מקום
זכוב אונסא וגי
יתירה בתוך ב
והפילה כמה ר
בתוך ביתו סוף
שבת א' אמר רב
בתוך ביתו ער

[illegible]

ס עירובי חצירות ואין גראה אלא כמה
ערבמת הא ספק חשיכה לא והדר ת
אין מערבין וכן פר"ח והיינו משום
(: גבי הלכה כדברי המיקל בעירוב רב

ואי עבדת אהנית.
כספ"צ ולקמן ד
היינו משום דליירי
בארץ ישראל אבל

משהוין נא
בניהם וצנותיהם מש
מונות והיינו צוניה
(ועוד מפ' דלאמר
היה אחד שמכר בה
והק' ולמד: א"ר

מוסף רע"י

ערב שבת עם חשיכה.
סלס יתאר (הכימס) מנגד
יוס יפסו יואמו עדין
יוס שות (שבת דל)
עשרהם. פיות האילן
לעפרה שבת. שפך אילת
עפיל של שבת קונעת
לעפרה דלחמין במחם
בילה (דל) דעת עונ
איקין. מל שות הו
ערכום. (שבת שמו).
עיוני תמחין וואות
הנני תרי שירי למימרתו
נגאון אלה. דמות נר
עשו. אל נר לא שין
הדלקתם. דבר הנאם
לען הוא (שמו).

תוספות רי"ד

[illegible]

ה'ל' להניח חלי אי עבדות
ה'ל' להניח חלי או להניח חלי
ה'ל' להניח חלי